

המישלחת טוטס לרומניה במטוסים רגילים של חברת התעופה הרומנית. (הסיפור של "מטוס מיוחד" לא היה ולא נברא.)

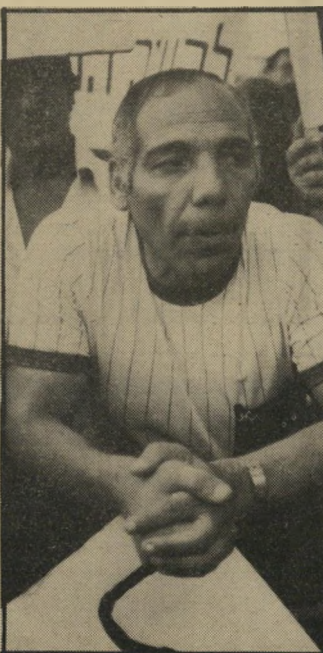
● המצד הפלסטיני תבוא ממשלחת רמת-דרג, שתכלול כנראה את צלאח ח'לף ("אבריאד") ו/או מחמוד עבאס ("אברמאון"), אחד האישים החשובים ביותר באש"ף ובפת"ח. נרמז כי יש אפשרות שגם יאסר ערפאת יבוא.

● כמה דוברים מכל צד יבטאו את דעותיהם בהצהרות קצרות. הממשלה הישראלית תכבא את נאמנותה המוחלטת למדינת-ישראל.

● אם תהיה הסכמה בין הצדדים על ניסוח, תפורסם בתום הפגישה הצהרה משותפת.

לפי אופי המיפגש לא היה ברור מראש אם יהיה חוקי או בלתי-חוקי על פי החוק הישראלי החדש. החוק הזה מתיי פגישות אקדמיות בהשתתפות נציגי אש"ף. כן הוא מתיי מסויכות עיתונאים בינלאומיות, בהשתתפות נציגי אש"ף. החוקיות של המיפגש תהיה תלויה, אפוא, בפירוש החוק ובנסיבות המיפגש.

צעדים מגוחכים. המצב העמיד את הממשלה במבוכה. כתוצאה מכך

עסקן דורי
עם או בלי רק'ח?

נקטה שורה של פעולות, שגבלו בגיחוך.

כין השאר:
● **היועץ המישפטי לממשלה** פירסם אזהרה רשמית שרתת-תקדים. אין זה רגיל שהיועץ יזהיר אורחים מפני הפרת-החוק — מה גם שכלל לא ברור אם החוק יופר או לא. היה זה נסיון גלוי, ובלתי-נאה, להפעיל לחצים למי שרות פוליטיות.

● **הממשלה פנתה אל נשיא רומניה**, ותבעה ממנו למנוע את המיפגש. מכיוון שצ'אושקו עצמו נמנה עם יומי המיפגש, התואם את תוכנית השלום שלו. היה זה נסיון מגוון. אין זה רגיל שמשלה פונה אל ממשלה אחרת כדי שזו תמנע מאורחי המדינה הראשונה להפר חוק פוליטי — מה גם שכלל לא ברור שתהיה הפרת חוק.

● **הממשלה מילואים** שניו חברי הממשלה נקראו לחקירה ביטחונית, כדי להפחיד אותם. מכיוון שרומניה היא מדינה ידידותית — אחת המעטות שיש לישראל — הרי היה גם זה נסיון פסול.

נסיונות-נפל אלה אך הגבירו את ההתלהבות בין חברי-הממשלה. 24 שעות לפני צאת הממשלה עדיין לא היה ברור כמה יסעו, ומה יתפתח ברומניה — אך המטרה הראשונה של היוזמה כבר הושגה. הוכח כי חלק גדול של הציבור — ובכלל זה הציבור המיזחי-ישראלי — מתעב את החוק הזה ורוואה בו חיקוק אנטי-דמוקרטי מובהק (ראה הנדון וראיון השבוע).

סיפורו של

סיפור בדיוני לגמרי

סוכן שנתול

אמר מוחמד. "מסוכן מדי. יחקרו, ואולי יקעקעו את כל הסיפור. לא נביא אותו הביתה. כשקט. נביים הטיפה. יאכטה, או ארגו דיפלומטי. הוא פשוט ייע"לם..."

"זה יהיה חשוד מדי, אם סתם ייע"לם." אמר ג'נה. "העיתונות תחפש אחריו."

"נמשיך בסיפור-הכיסוי." קבע מוחמד חק. "הרב היהודי יבוא לארץ. נר" ליהן שהאיש אסור באופן סורי. נוציא

גפור? הפיליפינים? לא, נירזילנד. מקום שקט. שם יעשה משהו משוגע, המוכיח את ארציבותו. יתנצר, או יותר טוב — יתגייר. יהיה ליהודי..."

"רחיקלי?" שיטע אותו ג'נה הצעיר (בפורום זה היה מותר לשסע דוברים בשעת המחשבה הקולקטיבית). מי יאמין שפאקיסטאני יתגייר? עוד לא היה דבר כזה!"

"רווקא משוס'כך." עמד מוחמד על שלו. "יתגייר. ירכוש חברים יהודיים.

"משהו משכנע. דרמאטי, סופי..." הורה ג'נה הצעיר כקול רם. "זאת אומרת. דרושה הוכחה משכנעת. תצלומים, תצלומים שעיתון זר יוכל להציג אותם למדענים גרעיניים רציניים, ואלה יאשרו את אמיתותם. הוכחה שיש לנו 50 פצצות." מכיוון שנחשב כמבריק שבחבורה, הסתכלו בו עמיתיו הקשישים יותר בעניין. "נצטרך למסור לעיתונאי זר את התצלומים האלה..."

"חלילה!" אמר אחמד חאן. "הרי זה יהיה כמו הודעה רשמית. לא נוכל אחר-כך להתכחש לזה."

ראש מחלקת ריגול-חזק, מוחמד חאק, ששתק עד כה, כיהן בגרונ. "גרמה לי שאתם וקוקים לסוכן", אמר, "סוכן בעל סיפור-כיסוי שלם, כמו לאחר שהיינו שולחים אותו לרגל כבומבי. מישוה שיוכל להביא את התצלומים למערב, ושיאמינו לו שהוא בוגד."

"כן." פסק אחמד חאן, אחרי היסוס קל.

"גניה, מדען פאקיסטאני, פתח מוחמד, אך מיד פסל זאת. "לא, מדען אמיתי יהיה בולט מדי. לא-משכנע. כל המדענים שלנו ידועים. או טכנאי. סתם טכנאי קטן. הוא עובד כבוד. הוא

לו פקודת-מעצר. ואולי גם נערוך לו מישפט. ריגול. בגידה. משהו. עד שישכחו."

חבריהוועדה גילגלו את הרעיון בראשיהם.

"זה נראה לא רע." אמר לבסוף אחמד חאן, "זה ימצא חן בעיני הנשיא. הוא אוהב סיפורים מסובכים. אבל יש כאן עקבאכילס. מי יאמין שאישוהו טכנאי מושגתן יוכל להסתובב כבוד הכי שמור שלנו, ולצלם שם עשרות תצלומים? מה יחשבו על סידורי הביטחון שלך?" פנה אל ט'אפר-אללה. זה הסמיק. "מובן שזה בלתי-אפשרי במציאות", טען בלהט. "זבוב לא יוכל להיכנס למיתקן, ולהכניס מצלמה? אבסורד! לפני שיצלם את התצלום הראשון, נתפוס אותו. יש לנו יעילות 100 אחוז!"

"זה לא בדיוק מה ששמעתי", ליגל ג'נה. אבל הוא אמר זאת בלחש. איש לא שמע.

"לא! בסך-הכל זה לא משכנע," פסק אחמד חאן סופית. "הבה ננסה לחשוב מחדש..."

אורי אבנרי

אחר-כך יציע את התצלומים שלו לעיתון צרפתי חשוב. לה מונד? לא, פיגארו. סולידי ולא שמאלי. הוא יגייד שזה מטעמים איריאליסטיים, כדי למנוע מילחמה גרעינית בינינו ובין הודו. אבל הוא יתמקח על הכסף, ויהיה ברור שבצעם הוא איש מופרע שרוצה להרוויח. אולי נכניס באמצע איה נוכל, עיתונאי מושחת, כדי לסכך את העניין. רב יהודי מנירזילנד ייסע אחריו ויגביר את האמינות. אחד שיש לו על הראש מה שהיהודים האלה לובשים. האיש שלנו ימסור את התמונות לעיתון, זה ימסור אותו לבריטית מדען וייווכח שהכל אמיתי. הוא יפר"ס, יהיה בום גדול..."

"כן," התלהב ג'נה הצעיר, "אבל אנחנו נהיה נורא מודאגים. וננסה ל"פוצץ את הפירסום. נחריר סיפור לעיתון מתחרה, שמאלי כזה, ליבראסיון, שינסה לקעקע את הסיפור של פיגארו לפני הפירסום..."

"ומה יהיה עם הבחור?" שאל אחמד חאן, בדרכו המעשית.

"לא נוכל להשאיר אותו בחוץ,"

שהפעם יהיה משהו דרמאטי, משכנע, סופי." "הממ", הורה ט'אפר-אללה. "מש" הוא דרמאטי, אבל לא רישמי. משהו משכנע וסופי, שנוכל להכחיש אותו. אני מתחיל להבין מדוע הבאת את זה לוועדה..."

"בריוק," אמר אחמד חאן, בקולו היבש.

ה קרה בפאקיסטאן לפני ארבע שנים, אך לא פורסם מעולם.

במישכן הנשיא באיסלאמאבאד התכנסה הוועדה העליונה למודיעין, הידועה בשם "הוועדה". נכחו בה שמונה איש, הסגל הבכיר של הוועדה. הנשיא הטיל עלינו משימה מיד-חדת, "אמר היו", אחמד חאן. "עלינו לפרסם את העובדה שיש עכשיו בידנו 50 פצצות גרעיניות, מוכנות לפעולה. הנשיא סבור שזה יחיד את האויב ההודי, ירסן את הנטיות ההרפתקניות בנירדלהי ויעודר שם את היסודות המתונים. אבל הנשיא אינו רוצה שנודיע על כך פומבית ורישמית."

"מדוע?" שאל איש ביטחון-הפנים, ט'אפר-אללה.

"אם נודיע רישמית, יירד עלינו כל העולם. באו"ם ידרשו שנסכים לפיקוח בינלאומי על הכורים שלנו. באמריקה יישמעו כל מיני קולות שידרשו להפ"על לחצים עלינו. ברלהי ידרשו הק"צוניים להגביר את המאמץ הגרעיני ההודי. הנשיא אינו מעוניין בכך. הוא רוצה שמה שלא יקרה, תהיה לו האפשרות להכחיש. פאקיסטאן לא תהיה הראשונה שתכניס נשק גרעיני לתת-היבשת שלנו, בלה-בלה-בלה וזהי עמדתנו הרישמית, והא תישאר כזאת."

"אז מה הבעיה?" שאל ראש מחד לקת-הכיוון (ריס-אינפורמציה), ג'נה. "יש לי החבר הזה, עיתונאי אמריקאי של ניוזויק..."

"לא!" שיטע את רבריו אחמד חאן. "סתם הרלפה לא תספיק הפעם. כבר הרלפנו הרבה פעמים, וזה כבר לא מעורר תגובות בעולם. הנשיא רוצה

קארש למיפגש עם פלסטינים (ראה לעיל). היא תבעה התערבות מיידית של המישטרה, עצירת המשתתפים בעוון קשירת-קשר, ועוד.

למען הטרור והחוק, השבוע הפרו מתנחלי רצועת-עזה, אנשיה של גאולה כהן, את הוראות המשל הצבאי התגרו בגלוי בחיילי צה"ל, כדי לערוך "תפילה" הפגנתית אסורה בעזה.

הפרת החוק מלווה את כהן בכל דרכה. היא יזמה התנחלויות בלתי-חוקיות רבות בשטחים הכבושים, שהיו כרוכות תמיד בהתגרות בצה"ל. היא ניצחה על ההתנגשויות בין המתנחלים וחיילי-צה"ל בעת הנסיגה מפיג'ו-סיני. היא תמכה בגלוי באירגון-הטרור

קרובה מאוד לתפיסותיה של גאולה כהן.

השמאל נמוג. גם עמדותיהם של כוחות ומגוררים את עצמם כשחוריי-שלום ושמאליים היתה חושפנית מאוד. היה זה מעין סטריפטיזו פוליטי.

דוברת ה"יונים" במפלגת-העבודה כתבה מאמר חוצב-להבות בג'רוסלם פוסט נגד "הפרת החוק". מרדכי וירשובסקי, הליברל המרופלם של סיעת שינוי הקואליציונית, גינה את היוזמה כפי שעשה אילוזר גרנות, מראשי מפ"ם האופוזיציונית (ראה הנדון).

היהודי, ותובעת עתה את שחרור הרוצחים.

אולם כמו אצל רבים בימין הקיצוני, תפיסת-החוק של כהן היא סלקטיבית. חוק המופר על-ידי אנשי הימין אינו חוק, ומיצווה היא להפר אותו. ואילו בעמיהם של אנשי-שלום, גם כשלא עמדו עדיין במבחן מישפטי, הם הפרת-חוק מעצם טבעם, ועל כן יש להפעיל נגדם את המישטרה. היועץ ה"מישפטי, בתי-המשפט ובתי-הסוהר. ר"אם זה אינו מספיק; מעצר מונע או מעצר מינהלי.

זה היה יכול להיות מצחיק, אילמלא היתה ממשלת-ישראל, על שני חלקיה,

מיפלגות מלכת החוק

מה חוקי ומה אינו חוקי במדינת ישראל? היועצת המישפטית של הממשלה היא גאולה כהן

לח"כ גאולה כהן אין חוש-הימור. אחות היתה פורצת בצחוק רם על מירקע הטלוויזיה, למישמע דבריה שלה עצמה.

כהן התמררה על הפרת-החוק, שאותה היא יחסה לממשלה אנשי-השלום שהיו אמורים לצאת לבר